

Arrest

nr. 121 777 van 28 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en die wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 22 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 november 2013 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 november 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot afgifte van het bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL TOT TERUGBRENGING

Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. 1

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan A. J. (...), van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij,

bevel gegeven de persoon die verklaart te heten H., A. (...),
geboren te (...),
binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 1° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: betrokkene is niet in het bezit van de vereiste documenten om in het Rijkte verblijven. Betrokkene is noch in het bezit van een paspoort, noch in het bezit van een visum. Uit illegaal verblijf kan op generlei wijze enig recht geput worden.

In december 2009 arriveerde betrokkene samen met zijn vader en zijn (toen) minderjarige broer (H. A. (...), Ov-nr xxxxxxx) in België. Zij waren in het bezit van een paspoort. Wanneer het visum vervallen was keerde de vader terug om een nieuw visum aan te vragen. Betrokkene bleef samen met zijn minderjarige broer in België. Een vriend van de vader moest een oogje in het zeil houden. Op 12/07/2010 werd er een aanvraag door de voogd ingediend om betrokkene en zijn broer in het bezit te stellen van een aankomstverklaring. Op 23/08/2010 werd er een bijlage 38, bevel tot terugbrenging, betekend waartegen de voogd een beroep aantekende in annulatie, dat nog steeds lopende in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Men wenst nu voor betrokkene beroep te doen op de specifieke bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De voogd diende op 01/10/2013 zijn aanvraag in. Gelet op artikel 61/16 van de wet van 15 december 1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, werd betrokkene samen met zijn voogd uitgenodigd voor een verhoor op 21/10/2013.

Tijdens dit verhoor verklaarde betrokkene dat hij nog steeds dezelfde problemen heeft als de eerder aangehaalde motieven voor komst naar België. Hij stelt bijna 5 jaar in België te zijn, elke dag naar school te gaan en goede resultaten te behalen. Noch betrokkene, noch zijn meerderjarige broer zouden contact hebben met de vader. Hij stelt in België te willen blijven om zijn school af te maken en een verblijfsvergunning te krijgen. Zijn vader heeft hem en zijn broer in België achtergelaten. Hij is hertrouwd en zorgt nu voor de kinderen die hij samen heeft met zijn nieuwe echtgenote. Hij wil geen contact meer met betrokkene en zijn broer. Betrokkene verwijst daarbij naar de brief die zijn vader heeft geschreven dd. 26/08/2010 waarbij hij stelt niet te kunnen instaan voor de zorg van betrokkene en zijn broer.

De voogd voegt bij zijn aanvraag en tijdens het gehoor de volgende documenten toe: een brief van de vader dd. 26/08/2010 waarin hij stelt niet meer te kunnen instaan voor betrokkene en zijn broer.

In eerste instantie kan men stellen dat de aanvraag voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 volledig steunt op verklaringen en er geen enkel objectief element is dat moet toelaten deze aanvraag te staven en/of de beschikbare informatie te bevestigen. Ook nu legt betrokkene geen bewijskrachtige documenten voor die een begin van bewijs kunnen vormen voor zijn verklaringen en zijn verzoek om een machtiging tot verblijf in België. De voorgelegde brief van de vader werd reeds bij de vorige aanvraag voorgelegd en onderzocht in het kader van de toepassing van de aanvraag om het bekomen om verblijfsdocumenten.

Rekening houdend met bovenstaande en op basis van een grondige analyse van alle elementen in het dossier en de verklaringen van betrokkene, kan men dan ook niet stellen dat het belang van betrokkene zich noodzakelijk situeert buiten zijn familiale context in Marokko. Het algemene principe stelt dat het in het belang is van het kind te verblijven bij zijn ouders, tenzij anders bewezen. Dat er geen mogelijkheid meer is op opvang in Marokko wordt op geen enkele manier bewezen. Integendeel betrokkene blijft zeer vaag over zijn familie en hun verblijfplaats aldaar. De verklaring al zou betrokkene geen contact meer hebben met zijn vader kan niet op objectieve manier bewezen worden.

Er is er nog opvang en verzorging aanwezig in het land van herkomst. De vader van betrokkene woont en leeft nog steeds in het land van herkomst samen met zijn echtgenote en hun kinderen. Het feit dat de vader hertrouwd is, ontslaat hem geen zins van zijn ouderlijke plichten. Conform het artikel 9 van het Europees Verdrag inzake de Rechten van het Kind, is er hier geen sprake van een bevoegde autoriteit die beslist heeft dat betrokkene in zijn belang dient gescheiden te worden van zijn vader. Nog conform het artikel 22 van bovenvernoemd Verdrag dienen de lidstaten te helpen, hun medewerking te verlenen en alle passende maatregelen te nemen teneinde het kind te herenigen met zijn familie. Het is bovendien aan de verzoekende partij om alle passende maatregelen te nemen om de familieleden van de minderjarige op te sporen (cfr. artikel 479 van de Programmawet van 24 december 2002). De problemen die betrokkene aankaart, zijn van familiale aard en vormen geen motief voor de toepassing van artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980. Rekening houdend met de actuele informatie waarover wij beschikken zijn er dan ook geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat de vader van

betrokkene niet in staat zou zijn om betrokkene naar zijn bescheiden vermogen op te vangen zoals dit in het verleden gebeurde.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat aan betrokkene en diens voogd reeds op 23/08/2010 een bevel tot terugbrenging werd betekend er dat er nooit gevolg werd gegeven aan dit bevel. De duur van verblijf in België kan dus niet aangehaald worden gelet op het feit dat dit in strijd is met de bepalingen kaderend in het afgeleverde bevel tot terugbrenging.

Tevens verblijft zijn meerderjarige broer (Ov-nr xxxxxxx) eveneens illegaal op het Belgisch grondgebied, desgevallend kan betrokkene samen met zijn broer terugkeren naar Marokko.

Dat betrokkene alle dagen aanwezig is op school, zijn best doet op school en goede punten behaalt, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. De specifieke bepalingen overeenkomstig de art. 61/14 tot en met 61/25 van de wet van 15/12/1980 laten toe een tijdelijke machtiging tót verblijf toe te kennen aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling indien de duurzame oplossing het verblijf in België is. Nergens voorzien deze bepalingen een toekenning van een tijdelijk verblijf in België met het oog op het volgen van onderwijs. Hiervoor dienen de geijkte procedures gevolgd te worden zoals daartoe voorzien in de wet van 15 december 1980.

Rekening houdend met al hetgeen hieraan voorafgaat en conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 bestaat de duurzame oplossing niet noodzakelijk in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer van betrokkene (desgevallend samen met zijn meerderjarige broer) naar Marokko voorop alwaar hij kan herenigd worden met zijn familie.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en reïntegratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas en Fedasil. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op omdat reeds op 13 augustus 2010 beslist werd tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38), betekend aan de voogd op 23 augustus 2010. Er werd geen rechtsmiddel aangewend tegen deze beslissing zodat deze definitief in het rechtsverkeer aanwezig is en de uitvoerbaarheid gehandhaafd blijft. Verzoekende partij heeft aldus geen belang bij de huidige vordering.

2.2. In casu blijkt uit de stukken van het dossier dat jegens verzoeker reeds op 13 augustus 2010 een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging werd getroffen. Dit bevel tot terugbrenging werd aan de voogd ter kennis gebracht op 23 augustus 2010. Op 14 oktober 2010 werd voorts beslist geen aankomstverklaring af te leveren en het bevel tot terugbrenging niet te verlengen. De voogd tekende hiertegen beroep aan, gekend bij de Raad onder rolnummer 63 774. Dit beroep is nog steeds hangende. Bijgevolg blijkt niet, en dit in tegenstelling tot wat de verzoekende partij onder het kopje "Feiten" in haar verzoekschrift voorhoudt, dat beroep werd aangetekend tegen het bevel tot terugbrenging van 13 augustus 2010.

Desalniettemin, rekening houdende met het nog hangende beroep bij de Raad inzake de weigering tot afgifte van een aankomstverklaring en weigering van verlenging van de bijlage 38 van 13 augustus 2010, gaat de Raad volledigheidshalve over tot de bespreking ten gronde van onderhavig beroep.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 61/14 tot en met 61/25 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 9 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: IVRK).

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Het algemeen principe stelt dat het in de belang van het kind te verblijven bij zijn ouders tenzij anders bewezen.

De bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 t/m61/25 van de Vreemdelingenwet, dienen in de eerste plaats bescherming te bieden aan de minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst.

En artikel 9 van IVRK stelt dat Elk kind heeft het recht om bij zijn/haar ouders te leven, tenzij dit niet in het belang van het kind zou zijn. Elk kind heeft het recht om in persoonlijk contact te blijven met beide ouders wanneer het van één of beide gescheiden leeft.

De vader van verzoeker is 70 jaar oud en is een gepensioneerd verpleger. Na de dood van de moeder van verzoeker is de vader van verzoeker hertrouwd. Zijn nieuwe, jonge echtgenote kan de aanwezigheid van de zonen niet verdragen en gezien de problematische situatie in Marokko in verband met slecht functionerend onderwijs, jeugdcriminaliteit en het gebrek aan uitzicht op werkgelegenheid heeft de vader beslist om met verzoeker en zijn oudere broer Anouar naar België te reizen en hen daar een kans te geven om een goede opleiding te volgen en hen een betere toekomst te bezorgen.

De vader van verzoeker heeft een visum aangevraagd en is met de jongens samen met de bus naar Antwerpen gereisd waar ze in Borgerhout een appartement hebben gehuurd. Omdat de visum na drie maanden verlopen was is de vader van verzoeker midden februari 2010 teruggereisd naar Marokko waar hij een nieuw visum heeft aangevraagd en waarmee hij midden maart 2010 terug naar België is gereisd.

De vader ging voorlopig op en neer blijven reizen tussen België en Marokko totdat zij allen de nodige verblijfsdocumenten zouden krijgen.

De vader had een landgenoot, de heer A. J. (...), die reeds langere tijd in het Antwerpse verblijft, gevraagd om, tijdens zijn afwezigheid, toe te zien op het verblijf van verzoeker en zijn oudere broer.

Na het gesprek bij de DVZ Bureau Minteh is de vader naar Marokko vertrokken en hij heeft alle contact met zijn zonen verbroken.

In een overleg op 17.06.2010 werd een aanvraag gedaan om de Pleeggezinnendienst vzw Opvang te contacteren om de heer A. J. (...), kandidaat pleegouder, bij te staan in de begeleiding van de jongens.

Begin augustus 2010 werd deze procedure goedgekeurd.

Tijdens de maand augustus 2010 is de heer A. (...), de pleegvader van de jongens, voor een korte vakantie naar Al Hoceima (Marokko) gereisd waar hij de vader van de jongens heeft bezocht.

Deze blijft volharden in zijn beslissing om de jongens in België te laten en heeft hem een brief meegegeven, waarin hij zijn besluit bevestigt. Sindsdien is er geen contact met de vader meer geweest.

Vzw Joba nam vanaf 01.09.2011 de begeleiding over.

Eind augustus 2011 was de begeleiding en financiële ondersteuning door de vzw Joba stopgezet, gezien de oudere broer van verzoeker 18 jaar is geworden.

Begin mei 2012 wordt de assistente bij Vzw Joba hem begeleidt en hij krijgt wekelijks bezoek van de assistent. Volgens de assistent vertoont verzoeker veel zelfredzaamheid en beheert hij zijn budget verstandig.

Verzoeker zit in zijn vierde jaar 'Plaatslagen' in de Stedelijke School voor Buitengewoon Secundair Onderwijs.

Verzoeker is elke dag aanwezig op school, doet erg zijn best en behaalt er goede resultaten (zie bijlage voor het rapport)

De Dienst Vreemdelingenzaken concludeert dat er steeds opvang en verzorging aanwezig is in Marokko, met name bij de vader van verzoeker of samen met zijn oudere broer kan verzoeker zich in Marokko vestigen.

Het identificeren en lokaliseren van zijn vader is niet voldoende om te besluiten dat er opvang en verzorging voor verzoeker mogelijk is in zijn familie.

Verzoeker legde tijdens zijn verhoor de volgende documenten neer: Brief van de vader dd. 26.08.2010 waarin hij stelt niet meer te kunnen instaan voor de zorg van verzoeker en zijn broer.

Op dit moment is er geen voldoende betrouwbare en veilige opvang mogelijk voor verzoeker in Marokko.

Bij een eventuele terugkeer is er het gevaar dat verzoeker op straat gaat belanden en zijn vader hem niet kan opvangen.

We kunnen besluiten dat er voor verzoeker geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst, met name in Marokko.

=> Doordat de verwerende partij meent dat er opvang en verzorging mogelijk is in Marokko, schendt hij de artikelen 61 /14 t/m 61/25 van de Vreemdelingenwet en het artikel 9 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het Kind."

3.2. De door de verzoekende partij aangehaalde artikelen 61/14 tot en met 61/25 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"ART. 61/14

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV): een onderdaan van een land dat geen lid is van de Europese Economische Ruimte, die jonger is dan 18 jaar en die niet begeleid is door een persoon die

het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent krachtens de toepasselijke wet, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, en die definitief geïdentificeerd is als NBMV door de dienst Voogdij, ingesteld door Titel XIII, Hoofdstuk VI, "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen van de programmawet van 24 december 2002; 2° duurzame oplossing:

– hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;

– hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;

– hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet; 3° voogd: wettelijke vertegenwoordiger van de NBMV, zoals aangewezen door de dienst Voogdij.

ART. 61/15

Voor zover geen procedure tot bescherming, machtiging of toelating tot verblijf of tot vestiging hangende is, kan de voogd voor zijn pupil een aanvraag voor een machtiging tot verblijf indienen bij de minister of zijn gemachtigde.

De Koning bepaalt welke gegevens de aanvraag moet bevatten.

ART. 61/16

De minister of zijn gemachtigde horen de NBMV die vergezeld is van zijn voogd.

De nadere regels van het verhoor worden door de Koning bepaald.

ART. 61/17

Bij het bepalen van de duurzame oplossing geeft de minister of zijn gemachtigde voorrang aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind.

ART. 61/18

Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om:

– hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;

– hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.

Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document.

ART. 61/19

§ 1

Indien de duurzame oplossing niet kon worden bepaald bezorgt de voogd, één maand vóór de vervalddag van de geldigheidsduur van het verblijfsdocument, aan de minister of diens gemachtigde systematisch alle bewijskrachtige gegevens en documenten die betrekking hebben op het voorstel voor een duurzame oplossing, dat wordt ingediend op basis van artikel 11, § 1, van titel XIII, Hoofdstuk VI, "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen van de programmawet van 24 december 2002.

De bewijskrachtige gegevens en documenten die moeten worden overgelegd zijn:

1° het voorstel voor een duurzame oplossing;

2° de gezinssituatie van de NBMV;

3° elk specifiek element dat met de specifieke situatie van de NBMV verbonden is;

4° het bewijs van regelmatig schoolbezoek.

§ 2

In functie van de bewijskrachtige elementen en documenten die aan hem worden overgezonden kan de minister of diens gemachtigde beslissen om over te gaan tot een nieuw verhoor van de NBMV, die door zijn voogd begeleid wordt.

Indien de duurzame oplossing nog steeds niet kan worden bepaald geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om het verblijfsdocument dat aan de NBMV werd afgegeven te verlengen met zes maanden.

ART. 61/20

Indien de voorziene duurzame oplossing het verblijf in België is, geeft de minister of zijn gemachtigde, na overlegging van het nationaal paspoort van de NBMV, een machtiging tot verblijf met een duur van een jaar af.

Indien de voogd het nationaal paspoort van de NBMV niet kan overleggen bezorgt hij de documenten die de stappen aantonen die ondernomen werden om de identiteit van de NBMV aan te tonen schriftelijk aan de minister of diens gemachtigde. De Koning kan de nadere regels bepalen waaraan deze documenten moeten voldoen.

De inschrijving in het vreemdelingenregister en de afgifte van een verblijfstitel worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 uitgevoerd.

ART. 61/21

Een maand vóór de vervaldag van de machtiging tot tijdelijk verblijf die aan de NBMV werd toegekend bezorgt de voogd de bewijskrachtige elementen die betrekking hebben op zijn levensproject in België schriftelijk aan de minister of diens gemachtigde.

De bewijskrachtige elementen die betrekking hebben op het levensproject zijn:

1° elk specifiek element dat met de specifieke situatie van de NBMV verbonden is;

2° de gezinssituatie van de NBMV;

3° het bewijs van regelmatig schoolbezoek;

4° het bewijs van de kennis van één van de drie landstalen.

ART. 61/22

Indien de minister of zijn gemachtigde vaststelt dat valse of misleidende informatie werd meegedeeld of dat valse of vervalste documenten werden bezorgd met betrekking tot de in artikel 61/21 vermelde elementen of dat er fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen werden gebruikt, om voor een minderjarige door te gaan wordt, met toepassing van artikel 13, § 3, 3°, een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven, indien blijkt dat het om een vreemdeling gaat die 18 jaar of ouder is.

Indien de minister of zijn gemachtigde verneemt dat valse of misleidende informatie werd meegedeeld of dat valse of vervalste documenten werden bezorgd of dat er fraude werd gepleegd of andere onwettige elementen werden gebruikt, om elementen te bewijzen waarnaar verwezen wordt in artikel 61/21, tweede lid, 1° en 2°, kan de minister of diens gemachtigde de duurzame oplossing wijzigen overeenkomstig artikel 61/18.

Te dien einde houdt de minister of diens gemachtigde rekening met het feit of het de voogd was of de NBMV die een beroep heeft gedaan op de valse informatie of de vervalste documenten, in functie van zijn onderscheidingsvermogen, en dit om de minderjarige niet te benadelen.

ART. 61/23

Na afloop van een periode van drie jaar, vanaf de toekenning van de machtiging tot tijdelijk verblijf waarin artikel 61/20 voorziet, geeft de minister of diens gemachtigde een machtiging tot verblijf van onbepaalde duur aan de NBMV. Indien de minister beslist de machtiging niet toe te kennen, dient deze zijn beslissing met redenen te omkleden.

ART. 61/24

Alvorens hij achttien jaar oud wordt, wanneer hij een machtiging tot tijdelijk verblijf heeft verkregen, wordt de NBMV door de minister of diens gemachtigde op de hoogte gebracht van de voorwaarden die moeten worden vervuld om een nieuwe machtiging tot verblijf te verkrijgen.

ART. 61/25

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn niet van toepassing indien blijkt dat de NBMV handelingen heeft gepleegd die bedoeld worden in het artikel 3, eerste lid, 7°."

3.3. De bestreden beslissing bevat twee luiken. Enerzijds wordt, onder verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, gesteld dat verzoeker niet in het bezit is van de vereiste documenten om in het Rijk te blijven en met name noch in het bezit is van een paspoort noch van een visum. Anderzijds wordt in de bestreden beslissing geantwoord op de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in het kader van de bijzondere verblijfsprocedure voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die onderdanen zijn van een derde land, zoals vastgelegd in de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 110sexies tot 110undecies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Er wordt in se besloten geen machtiging tot verblijf toe te kennen, omdat verweerder

van oordeel is dat een duurzame oplossing voor de minderjarige bestaat in een hereniging met zijn familie in het land waar hij vandaan komt.

3.4. De bestreden beslissing strekt er dus toe de eenheid van het gezin te vrijwaren door de duurzame oplossing te situeren in het land van oorsprong waar verzoekers vader woont en leeft. Verzoeker ziet het anders en ziet een duurzame oplossing voor zichzelf in België. Ter ondersteuning hiervoor wijst hij op het feit dat hij een slecht contact heeft met zijn stiefmoeder en het slecht functionerend onderwijs, de jeugdcriminaliteit en het gebrek aan werkgelegenheid in Marokko. Verzoeker meent dat zijn vader niet voor hem kan instaan.

3.5. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift volhardt in haar verklaringen omtrent haar moeilijke familiale situatie, maar met dergelijke volharding weerlegt zij geenszins de vaststelling dat alle verklaringen die zij dienaangaande heeft afgelegd gebaseerd zijn op loutere beweringen die met geen enkel objectief gegeven onderbouwd worden. Er wordt op gewezen dat op geen enkele manier wordt bewezen dat er geen opvang meer is in Marokko. Ook de verklaring geen contact meer te hebben met de vader wordt op geen enkele objectieve wijze bewezen. De verwerende partij wijst er terecht op dat de vader van de verzoekende partij nog steeds woont en leeft in het herkomstland samen met zijn echtgenote en kinderen. Het feit dat de vader hertrouwd is ontslaat hem niet van zijn ouderlijke plichten. De problemen die verzoekende partij aankaart zijn van familiale aard. Er zijn geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat de vader niet in staat is om verzoekende partij naar zijn bescheiden vermogen op te vangen zoals dat in het verleden gebeurde. Ook blijkt dat verzoekers meerderjarige broer illegaal in België verblijft zodat zij samen kunnen terugkeren. Wat betreft het onderwijs wijst de verwerende partij erop dat de artikelen 61/14 tot en met 61/25 van de Vreemdelingenwet enkel een verblijfsmachtiging voorzien indien de duurzame oplossing zich in België situeert en niet omdat men onderwijs in België wenst te volgen.

Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij rekening gehouden met alle elementen die de verzoekende partij naar voren heeft gebracht teneinde haar aanvraag te staven, meer bepaald werd rekening gehouden met haar verklaringen en de brief van haar vader.

Verzoekende partij blijft voor het overige hameren op haar verklaringen en de brief van haar vader doch zoals uit voorgaande blijkt, heeft de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze en met inachtneming van de feitelijke gegevens die de zaak van de verzoekende partij kenmerken, geoordeeld dat de duurzame oplossing bestaat in de hereniging met haar familie in het land van herkomst. De loutere overtuiging van de verzoekende partij dat er geen voldoende betrouwbare en veilige opvang is in Marokko volstaat niet om de concrete motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

3.6. De Raad wijst erop dat uit artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet blijkt dat bij het bepalen van de duurzame oplossing voorrang wordt gegeven aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het IVRK. De Raad ziet dan ook niet in hoe de bestreden beslissing, die ertoe strekt verzoeker te herenigen met zijn vader in het land van oorsprong, kan worden beschouwd als zijnde een handeling die strijdig is met het belang van het kind of waarbij het belang van het kind niet in overweging wordt genomen zoals artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet het vereist.

3.7. Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER